

Hanımların çarşaf giymeleri farz mıdır? Çarşaf hakkında ayet ya da hadis var mıdır? Peygamber (sav)'in hanımları çarşaf giymiş midir?

Cevap

Kadınların çarşaf giyerek örtünmeleri, Kur'an'ın bu konudaki açık bir emrinin gereğidir.

“Ey peygamber, zevcelerine, kızlarına ve müminlerin kadınlarına dış elbiselerinden (cilbablarından) üstlerine giymelerini söyle. Bu, onların tanınıp eza edilmemelerine daha uygundur. Allah çok affedici, çok esirgeyicidir.” (Ahzab, 59)

Ayet doğrudan peygamberin zevcelerine, kızlarına ve arkasından bütün mümin kadınlara cilbab giymelerini emretmiştir. Cilbab ise, kadını tepeden tırnağa örten ve elbisenin üzerine giyilen dış örtü olarak tarif edilmiştir. Bunun anlamı çarşaf ya da çarşaf benzeri bir dış örtüyü elbiselerinin üzerine giymeleri bütün mümin hanımlara için bir farzdır.

Ayetin bu açık emri gereği, başta peygamber hanımları olmak üzere, bütün hanım sahabeler siyah örtülere bürünmüşlerdir.

Peygamberimizin pâk zevcelerinden, müminlerin annesi, Hz. Aişe validemiz (r.a) bunu şöyle anlatmıştır:

Ensar kadınlarına Allah rahmet etsin. Cilbab ayeti indiği zaman mırıltılarını (mırtı bir çeşit kumaştır) yardılar, onunla başlarını sardılar da Resulullah (sav) arkasında öyle namaz kıldılar ki, sanki başlarında kargalar varmış gibi idi. (Elmalî : c.6-s.338)

Aynı mana da yine Peygamber (asm)'in zevcelerinden Ümmü Seleme (ra) şöyle demiştir:

“Bu âyetin nüzulünden sonra ensarî kadınları siyah çarşafı büründüler. Sanki hepsinin başına birer karga konmuştu.” (Cessas, C. 3. S. 372.)

Muhammed Ali Es-Sabunî Hazretleri, Ahkâm Tefsiri'nde bu ayetten çıkarılacak hükümle hakkında ve bu vesileyle örtünmenin İslam'daki yeri hakkında çok tafsilatlı ve tatminkar izahlarda bulunmuştur. Bu güzel ve uzun makaleyi sabırla bitirmeniz tavsiyesiyle buraya alıyoruz:

“... Allahu taala sevgili Peygamberine şöyle hitap etmektedir: Ey peygamber, Allah (cc)'in emirlerini mümin kullarına ilet ve evvela bu emirleri kendin de uygula. Müminlerin anneleri olan temiz zevcelerine, faziletli kızlarına, İslâmın getirmiş olduğu örtünme şekliyle örtünmelerini, erkeklerin bakışlarından korunmalarını emret. Evvela bunlar Örtünsünler ki diğer kadınlara iffet

ve örtünmede örnek olsunlar. Hiçbir fasık ve facir de onları görmesin.

Örtünmeyi bütün mümin kadınlara da emret. Onlar da güzelliklerini, ziynetlerini örtecek bir dış elbise giysinler. Bu elbise ile bütün İnsanların dillerinden, gözlerinden uzaklaşsınlar, kendilerini korusunlar. Bu örtüleriyle yüzlerini ve diğer vücut azalarının tamamını kapatsınlar. Böylece cariyelerden ve ahlaksız kadınlardan seçilsinler, garazkâr kimselere hedef olmasınlar, facir kadınlardan da uzak olsunlar. Hiç kimse onlara kötülük ve fenalık düşünmesin.

Mümin kadınların örtüleri, iffet ve namuslarını korumaya en büyük sebeptir. Artık onlardan kalbi bozuk kimseler de bir şey umamazlar. Allahu teala emirlerini yerine getirene mağfiret eder. O, bütün kullarına da en çok merhamet edendir. Onlara ancak dünyada selamete, ahirette saadete vesile olarak şeyleri emreder.

Âyetin Tefsirindeki İncelikler

Birinci İncelik: Allahu Teâlâ örtünme emrine evvela Resulullah (sav)'in zevceleri ve kızları ile başlamıştır. Bu, onların diğer kadınların önderi ve uyma numunesi olduklarını göstermektedir. Diğer kadınlar onlara uyacakları için uygun olan da şer'î emirlere, hükümlere önce onların sarılmaları, aynen yerine getirmeleridir. Zira bir davetin etkili olabilmesi için davetçi, tezlerini önce kendinde ve aile efradında tatbik etmelidir.

İşte bu hususta da elbetteki Resulullah (sav)'in zevceleri ve kızlarının önder ve öncü olmaları gerekir. Bunun için Allahu Teala peygamberine kadınların örtünmesini vahyederken âyetin başında evvela kendi zevce ve kızlarını zikretmiştir.

İkinci incelik: Hicab âyeti, kadınların avret mahallerini örtmeleri yerleştikten sonra nazil olmuştur. Öyleyse bu âyette emrolunan tesettür, daha önce farz kılınan setr-i avretten başka ve fazla bir örtünmedir.

Bunun içindir ki, bütün müfessirler, tabirleri değişik de olsa manada birleşerek âyetteki «cilbabdan» maksadın kadının elbiseleri üzerine giyilen ve bütün vücudu örten (çarşaf gibi) bir örtü, elbise olduğunda ittifak etmişlerdir. Bu sebeble zamanımızda kadınların çarşaf denilen bir örtü veya onun benzeri bir örtü ile örtünmeleri gerekmektedir. Âyetteki «cilbab» tan maksat, bazı cahillerin sandıkları gibi setr-i avret değildir (yalnız avret yerlerinin örtülmesi değildir).

Üçüncü İncelik: Âyetteki «Zevcelerine, kızlarına ve müminlerin kadınlarına...» ifadesindeki tafsilat, hicabın yalnız Resulullah (sav)'ın zevcelerine farz olduğunu iddia edenlerin iddialarını açıkça reddetmektedir. Çünkü âyetteki «müminlerin kadınlarına» ifadesi, örtünmenin bütün mümin kadınlara emredildiğine, onların da bu umumi hitaba dâhil olduklarına kesin bir şekilde delalet etmektedir. Bu sarîh emir karşısında nasıl olur da müslüman kadınların örtünmesinin farz olmadığı iddia edilebilir?

Dördüncü incelik: «Bu onlann tanınıp eza edilmemelerine daha uygundur.» âyetinde hicabın farziyetinin hikmeti beyan edilmektedir. Şer'î hükümlerin hepsinde meşru hikmetler vardır. İşte kadınların örtünmelerindeki hikmet de hem onların namuslarının, hem de cemiyetin korunmasıdır.

Müfessirlerin cumhuruna göre, âyetteki «tanınıp» 'kelimesinden maksat, hür kadın olduklarının anlaşılması, köle ve cariyelerden temyiz edilmeleridir.

Ebu Hayyân, bu hususta cumhurun görüşünden başka bir görüşü tercih etmiştir. Ona göre âyetteki örtünme emri, ister hür, ister cariyeye olsun bütün müslüman kadınlaradır. “Bu, onların tanınip eza edilmemelerine daha uygundur.” âyetini de, “Namus ve iffetle tanınsınlar kî, fasit kimseler onlardan birşey beklemesinler.” şeklinde tefsir etmektedir. Ebu Hayyan'ın görüşünü Bahr-i Muhit'teki ifadeleriyle aynen aktarıyoruz:

“Âyetteki «müminlerin kadınları» ifadesinin zahiri, hür kadınları da cariyeleri de içine almaktadır. Cariyeler için fitne tehlikesi daha çoktur. Çünkü onlar hür kadınlara nisbetle dışarıda daha çok bulunurlar. Cariyeler “müminlerin kadınları” ifadesinin kapsamından çıkarabilmek için çok açık bir delil lazımdır. Böyle bir delil olmadığına göre onların da örtünmeleri lazımdır.

“Bu, onların tanınip eza edilmemelerine daha uygundur.” âyetinden maksat, “Onlar Örtüleri sebebiyle iffetli olarak tanınırlar. Bu sebeble hiç kimse onlara dokunamaz.” demektir. Çünkü hiç kimse mütesettir bir kadına bakamaz, kendisinde böyle bir cesaret bulamaz.

Ama kadın açık olursa, ona herkes bakar, çıtlatma yoluyla da olsa arzularını duyurmaya çalışır. Çünkü o, açıklığı ile kendisini teşhir etmektedir. (1)

Bu görüşü Ebu Hayyan'ın çok keskin ve isabetli bir görüşe sahip olduğunu göstermektedir. Biz de Ebu Hayyan'ın görüşünü tercih ediyoruz. Zira tesettürden maksat budur. Ayrım yapılmadan hür ve cariyeye mümin kadınların kapanmasıdır.

Âyetteki Şer'i Hükümler

Birinci Hüküm: Örtünmek Bütün Kadınlara Farz Mıdır?

Âyet-i kerimenin zahiri, hicabın (örtünmenin) mükellef olan müslüman, hür ve baliğ bütün kadınlara **farz** olduğuna delalet eder. Çünkü Allahu Teâlâ, “Ey peygamber, zevcelerine, kızlarına ve müminlerin kadınlarına dış elbiselerinden üstlerine giymelerini söyle.” Buyurmuştur.

Öyleyse kâfir kadınlara hicab farz değildir. Çünkü onlar İslâm'ın fer'i hükümleriyle mükellef değildirler. Üstelik bize onları kendi başlarına bırakmamız emredilmiştir. Hicab (örtünme) bir ibadettir. Çünkü bunda Allah (cc)'in emrine uyma vardır.

Örtünmek Müslüman bir kadına namaz ve oruç gibi farzdır. Bu yüzden Müslüman bir kadın örtüyü inkâr ederek terk ederse mürted olur, İslâm'dan çıkar. Fakat inkâr etmeden sırf bozuk bir cemiyete uyarak terk ederse mürted değil, asi olur. Bu hareketiyle Kur'anın âyetlerine muhalefet etmiş olur. Zira Allahu Teâlâ, “Evvelki cahiliyet (devri kadınlarının kırıtarak, süslerini göstere göstere) yürüyüşü gibi yürümeyin.” (Ahzab: 33) buyurmuştur.

Şu var ki, her ne kadar örtünmekle mükellef olmasa da gayri müslim bir kadının cemiyeti bozacak bir şekilde ortalıkta dolaşmasına izin verilemez. Şimdi gördüğümüz gibi öyle içtimâî edebler vardır ki, onlara uymak herkes için farzdır. Cemiyeti fenalıklardan korumak bakımından

bu içtimaî edeblerde Müslümanlar ile gayri müslimler eşittirler. Bu içtimaî edeb-ler İslâmın şer'i siyasetidir ki bunları uygulamak müslüman hâkimin vazifesidir.

Müslümanların vazifesi, daha sonra örtünmede zorluk çekmemeleri için on yaşına giren kız çocuklarını örtünmeye alıştırmak olmalıdır. Bu örtünme teklif emri değil, fakat terbiye bakımından gereklidir. Namazda da durum böyledir. Nitekim Resulullah (sav), "Çocuklarınız yedi yaşına girdikleri zaman onlara namazı emredin. On yaşına girdiklerinde namaz kılmazlarsa onları dövün." (2) buyurmuştur.

İkinci Hüküm: Örtünmenin Şekli Nedir?

Allahu Teala mümin kadınlara, iffet ve haysiyetlerinin korunması için yabancı erkekler karşısında uzun bir örtü ile elbiselerinin üzerinden örtünmelerini emretmiştir. Âlimler bu tesettürün nasıl olacağı hususunda ihtilaf ederek birkaç görüşe ayrılmışlardır:

- 1- Taberî İbni Sirin'den şöyle rivayet eder: «Abide es-Selman (ra)'ye «...dış elbiselerinden üstlerine giymelerini söyle.» âyetinin manasını sordum. Büyük bir çarşaf alarak onunla bütün vücudunu örttü. Başını ta kaşlarına kadar kapattı. Yüzünü de tamamen kapattı. Yalnız sol gözünü açık bıraktı. Böylece âyeti fiilî olarak tefsir etti.» (3)
- 2- Taberî ve Ebu Hayyan, İbni Abbas (ra)'tan şöyle rivayet etmişlerdir: «Kadın cilbabını alnının üzerine indirir ve oradan sıkarak. Alttan da burnunun üzerine kadar kapatır. Yalnız gözleri dışarıda kalmalıdır. Yüzünün kalan kısmı ile göğsünü tamamen 'kapatmalıdır.» (4)
- 3- Yüzü örtmenin keyfiyeti hakkında Süddî'den şöyle rivayet edilmiştir: «Örtü, kadının sol gözü hariç bütün yüzünü kapatmalıdır.» Ebu Hayyan şöyle der: «Endülüs'teki adet de Süddî'nin tarif ettiği gibi idi. Kadın bütün vücudunu örter, yalnız tek gözü açıkta kalırdı.» (5)
- 4- Abdürrezzak ve bir cemaatin rivayetine göre müminlerin annesi Ümmü Seleme (ra) şöyle demiştir: «Bu âyetin nüzulünden sonra ensarî kadınları siyah çarşaflara büründüler. Sanki hepsinin başına birer karga konmuştu.» (6)

Üçüncü Hüküm: Kadına Yüzünü Örtmesi Farz Mıdır?

Nur Suresinin tefsirinde geçtiği gibi, kadının ziynetlerini mahremlerinden başkasına göstermesi haramdır. Zira Allahu taala, «Ziynet (mahal)-lerini kendi kocalarından, yahut kendi babalarından, yahut kocalarının babalarından, yahut kendi oğullarından, yahut kocalarının oğullarından, yahut kendi biraderlerinden, yahut kendi biraderlerinin oğullarından, yahut kız kardeşlerinin oğullarından, yahut kendi kadınlarından, yahut kendi ellerindeki memlукelерden, yahut kadınlardan yana ihtiyacı olmayan (yani erkeklikten kalmış bulunan) hizmetçilerden, yahut henüz kadınların gizli yerlerine muttali olmayan çocuklardan başkasına göstermesinler. Gizleyecekleri ziynetleri bilinsin diye ayaklarını da vurmasınlar.» (Nur: 31) buyurmuştur.

Yüz, ziynetin ve güzelliğin aslı, fitnenin kaynağı olduğu için onun da yabancılara karşı örtülmesi zaruridir.

Yüzün avret olmadığını söyleyenler ise (7), bunu iki şarta bağlamışlardır. Bu şartlardan birisi, yüzün tabii durumunda bulunması (yani makyajsız olması), ikincisi, fitneden emin olunmasıdır. Şayet yüzün açılması fitneye sebep oluyorsa açılması haramdır. Şüphesiz asrımızda fitneden emin olunamaz.

Bunun için müslüman bir kadının şerefini korumak için yüzünü örtmesi farzdır. Bu husustaki şer'i delilleri Nur Suresinin tefsirinde beyan ettik. Ancak buraya bazı müfessirlerin yüzün örtülmesinin farz olduğu hususundaki görüşlerini ilave edeceğiz.

Müfessirlerden bir zümre yüzün örtülmesinin farz olduğuna söylerler:

1- İbni Cevzî, «...Dış elbiselerinden üstlerine giymelerini söyle.» âyetinin tefsirinde İbni Kuteybe'den naklen şöyle der: «Başlarını ve yüzlerini örtünmelerini söyle ki onların hür oldukları bilinsin. Âyetteki «celabib» kelimesinden maksat da, normal elbiselerin üzerini kapatacak ve vücut hatlarını göstermeyecek bir örtüdür.» (8)

2- Ebussuud Efendi: «Cilbabdan maksat, çok geniş ve uzun bir örtüdür. Kadın bununla başını örttüğü gibi yüzünü ve göğsünü de örterek ayaklarına kadar salar. Buna göre âyetin manası, «Kadınlar dışarıya veya yabancı bir erkeğin karşısına çıkacakları zaman bu örtüyle yüzlerini ve bütün vücutlarını örtsünler.» olur. Süddî de âyetin tefsirinde, «Kadın alnını ve yüzünü örter. Yalnız birtek gözü açık kalır.» demiştir.» (9)

3- Ebu Hayyan: «...Dış elbiselerinden üstlerine giymelerini söyle.» âyeti tepeden tırnağa kadar bütün vücudun örtülmesini emreder. Veya âyetteki «üstleri» kelimesinden maksat yalnız yüzlerdir. Yani âyet yüzlerin örtülmesini emretmektedir. Çünkü cahiliyet devrinde hür kadınlar zaten yüzleri hariç bütün vücutlarını (saçları dâhil) örtmekteydiler.»

4- Cessas: «...Dış elbiselerinden üstlerine giymelerini söyle.» âyeti, genç kadınları yabancı erkeklere karşı yüzlerini örtmeleri gerektiğine delalet ediyor. Kadınlar dış örtülerine bürünmelidirler ki kötü niyetli kimseler onlardan bir şey umarak eziyet etmesinler.» (10)

5- Celaleyn: «Celabib», cilbab'ın çoğuludur. Cilbab ise, kadının bütün vücudunu kapatan örtüdür. İbni Abbas (ra), «Hür olduklarının bilinmesi ve iffetlerinin korunması için mümin kadınlara bir gözleri hariç bütün baş ve yüzlerini örtmeleri emredilmiştir.» demiştir.» (11)

6- Taberî, İbni Sirin'den şöyle nakleder: «Abide es-Selmanî (ra)'den, «...Dış elbiselerinden üstlerine giymelerini söyle.» âyetinin manasını sordum. Büyük bir çarşaf alarak onunla bütün vücudunu örttü. Başını ta kaşlarına kadar kapattı. Yüzünü de tamamen kapattı. Yalnız sol gözünü açık bıraktı. Böylece âyeti fiili olarak tefsir etti. Bunun benzeri İbni Abbas (ra)'tan da nakledilmiştir» (12)

Bu ve bunların emsali nakiller ile meşhur müfessirlerin kavilleri, kadınların yabancı erkekler karşısında ve dışarıda yüzlerini örtmelerinin farz olduğuna açıkça delalet etmektedir.

Ancak birkaç istisnaî durumda yüz açılabilir. Bunlardan birisi, sünnet vechi ile evlenmek isteyen bir erkek talib olduğu kadının yüzüne bakabilir.

Bir de kadın, hac ihramına girdiği zaman yüzünü örtmez. Çünkü bu İbadet zamanıdır ve fitne söz konusu olamaz. Kadının hacda yüzünü açması başka hallerle kıyas edilemez. Günümüzde bazı cahiller, «Mademki kadın ihramlı iken yüzünü kapatmıyor, öyleyse diğer zamanlarda da yüzünü açabilir. Çünkü yüz avret değildir.» diyorlar. Bu İddia İslâm fıkhnı bilmeyenlerin sözüdür. Selef-i salihinin hayatını, sahabe ve tabiinin kadınlarının yaşayışlarını ve İslâmın altın devrindeki kadınların örtünmelerini, korunmalarını inceleyen, araştıran herkes, yüzün avret olmadığını açılmasının mubah olduğunu söyleyenlerin hata ettiklerini kesin olarak anlar.

Bu İddiacılar, yüzün avret olmadığını söyleyerek müslüman kadına yüzünü açmasını tavsiye ederler. Kendi zanlarına göre böylece ilmi ketm etmenin günahından da kurtulmuş olmaktadır. Hâlbuki yüzün avret olmadığını ilk defa ortaya atanlar din düşmanları olmuştur. Bu din düşmanları tedrici olarak Müslüman kadınları şer'î hicabından çıkararak İslâmın içine fitne salmaya ve dini yıkmaya çalışmışlardır. «İnna lillahi ve inna ileyhi raciun.»

Dördüncü Hüküm: Şer'i Örtünmenin Şartları?

Şer'î örtünmenin zaruri şartları vardır. Bunları şöyle sıralayabiliriz:

1- Örtü, **bütün vücudu** örtmelidir. Zira Allahu taala, «...Dış elbise-lerinden üstlerine giymelerini söyle.» buyurmuştur. Cilbab, bütün vücudu örten bir elbise, bir Örtüdür. «Yüdnine», dena kökünden gelen bir fiildir. İdna elbiseyi, örtüyü aşağıya doğru salıvermektir. Buna göre şer'î Örtünme, vücudun tamamını örtmektir.

2- Örtü, alttaki elbiseyi gösterecek kadar İnce olmamalıdır. Zira hicabtan maksat gizlemektir. İnce örtü, alttaki elbisenin görünmesini ön-leyemez. Bakışlara da mani olamaz. Nitekim Hz. Ayşe, «Ebubekir Sıddık'ın kızı Esmâ üzerinde İnce bir elbise ile Resulullah (sav)'ın yanına gelince Resulullah (sav) ondan yüzünü çevirdi.» (13)

3- **Örtünün kendisi bir ziynet olmamalı ve cazib renkli kumaşlar kullanılmamalıdır.** Zira Allahu Teala, «Ziynetlerini açmasınlar. Bunlardan görünen kısım müstesna.» buyurmuştur. Ayetteki «görünen kısımdan maksat, kasıtsız olarak görünen kısımdır. Eğer üstten örtülecek örtünün kendisi ziynet sayılabilecek renk ve görünüşte olursa ona hicab denilemez. Böyle bir örtüyle Örtünme de caiz değildir. Zira Örtünmekten maksat, ziynetlerin yabancılar tarafından görülmesini önlemektir.

4- Örtü, vücut hatlarını belli edecek ve fitneye sebep olacak kadar dar olmamalıdır. Zira Resulullah (sav), «İki sınıf insan vardır ki onlar cehennem ehlidirler. Sığırların kuyruğuna benzer sopalarla halkı dövenler ve vücut hatlarını tamamıyla belli edecek elbise giyen kadınlar. Ki bunlar bu elbiselerle erkeklerin kalblerini çelmek için gezerken kırıtarak yürürler. Saçlarını da deve hörgüçlerine benzetirler. Onlar cennete giremeyecekleri gibi çok uzaklardan duyulabilen cennet kokusunu bile duyamazlar.» buyurmuştur. Hadisin diğer bir rivayetinde de, «Cennetin kokusu beş-yüz yıllık yoldan geldiği halde onlar koklayamazlar.» (14) buyrulmuştur.

Hadisteki «kâsiyatün âriyat»ın manası, «sureta giyinik, fakat hakikatte çıplaktırlar» demektir. Çünkü onlar öyle ince ve dar giyiniyorlar ki, elbise ne avretlerini, ne de vücutlarını örtmektedir. Bu hadis de Resulullah (sav)'in mucizelerinden birisidir. Çünkü kendisinden bin dört yüz sene

sonraki geleceği tasvir etmiştir.

5- Örtüden güzel koku gelmemelidir. Çünkü güzel koku, erkekleri etkiler. Zira Resulullah (sav), «Harama bakan göz zânîdir. Güzel koku sürünerek erkeklerin arasına çıkan kadın da.» buyurmuştur. Diğer bir rivayette de, «Bir kadın güzel koku sürünerek erkeklerin arasından geçer ve erkekler o kokuyu alırlarsa o kadın zânîdir.» buyrulmuştur.

Musa bin Yesar'dan şöyle rivayet edilmiştir: «Güzel koku sürünmüş bir kadın geçiyordu. Ebu Hüreyre (ra) ona, «Ey cebbarın annesi nereye gidiyorsun?» dedi. Kadın, «Mescide» cevabını verdi. Ebu Hüreyre (ra), «Sen koku süründün mü?» diye sordu. Kadın, «Evet» dedi. O zaman Ebu Hüreyre (ra), «Evine dön. Koku gidinceye kadar yıkan. Zira ben Resulullah (sav)'den, «Allahu Teala süründüğü kokuyu etrafa saçan bir kadının namazını, dönüp yıkanınca kadar kabul etmez.» dediğini işittim.» dedi.» (15)

6- Kadın ne erkek elbisesi giymeli, ne de giydiği elbise erkek el-bisesine benzemelidir. Zira Ebu Hüreyre (ra), «Resulullah kadın elbisesi giyen erkek ile erkek elbisesi giyen kadını lanetlemiştir.» demiştir. (16) Diğer bir hadiste de Resulullah (sav), «Allahu taala kendilerini kadınlara benzeten erkeklerle erkeklere benzeten kadınları lanetler.» buyurmuştur.

Ayetten alınacak dersler:

- 1- Örtünmek **bütün mümin kadınlara kesin bir farzdır.**
- 2- Resulullah (sav)'in zevce ve kızları bütün mümin kadınlara örnek ve önderdir.
- 3- Örtünün vücudun ziynetlerini ve elbisesini kapatması farzdır.
- 4- Örtünme Müslüman kadına zorluk değil bilakis onun şeref ve haysiyetini korumaktır.
- 5- Hicab kadınların iffetini koruduğu gibi toplumu da fitne ve fuhşun yapılmasından korur.
- 6- Müslüman kadın Allah (cc)'ın emirlerine sınıksız sarıldığı gibi, İslâm'ın farz ettiği içtimâî edeblerle de edeblenmelidir.
- 7- Allahu Teala kullarını çok esirgediği için onlara dünya ve ahirette çok hayırlı olan hükümleri emretmiştir.

Ayetteki Teşriî Hikmetler

Bazı cahiller, İslâmın müslüman kadına örtünmeyi farz kılmadığını, örtünmenin Abbasiler devrinde ortaya çıkan adetlerden biri olduğunu zannetmektedirler. Bu zannın doğrulukla hiçbir ilgisi yoktur. Bu zan ve iddiaları yalnızca şu iki şeye delalet eder. Onlar ya İslâm ve Allah (cc)'ın herşeyi açıkca bildiren Kitabından habersiz ve cahildirler veya bu zanları kalblerindeki gizli İslâm düşmanlığından doğmaktadır.

Ben hakla batılın birbirinden ayrılması için perdeyi açmak istiyorum. Her şey ortaya çıksın ki

temiz ile pis birbirine karışmasın. Müslümanların gözü sabah uykusundan açılır gibi açılsın ve hakikati görsünler. Kendilerini medeniyetin ve ilericiiliğin öncülerini sayan bu sapıklar bugün alabil-diğine çoğalmıştır. Ne yazık ki bunların bu zanları kabul görerek ahlakı tahmin edilemeyecek kadar etkilemiş ve bozmuştur. Bunlar ıslah adına bozuyor, yapmak adına da yıkıyorlar. Bunlar kendilerini ıslahçı olarak em-poze ederek, İlim ve kültür adına konuşarak halkı iğfal ediyorlar.

Ben şimdi kadınların örtünmesi hususundaki âyetleri aşağıya alıyo-rum :

1- «(Vakar ile) evlerinizde oturun. Evvelki cahiliyet (devri kadınlarının kırıtarak, süslerini göstere göstere) yürüyüşü gibi yürümeyin.» (Ahzab: 33).

2- «Birde onun zevcelerinden lüzumlu birşey istediğiniz vakit perde ardından isteyin. Bu, hem sizin kalbleriniz, hem de onların kalbleri için daha temizdir.» (Ahzab: 53)

3- «Ey peygamber, zevcelerine, kızlarına ve müminlerin kadınlarına dış elbiselerinden üstlerine giymelerini söyle. Bu, onların tanınıp da bilinmemelerine daha uygundur. Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.» (Ahzab: 59)

4- «Mümin kadınlara da söyle: Gözlerini (harama bakmaktan) sa-kınsınlar, ırzlarını korusunlar. Ziyetlerini açmasınlar. Bunlardan görünen kısmı müstesna başörtülerini yakalarının üstünü (kapayacak surette) koy-sunlar. Ziyet (mahal)lerini kendi kocalarından yahut kendi babalarından yahut kocalarının babalarından yahut kendi oğullarından yahut kocalarının oğullarından yahut kendi biraderlerinden yahut kendi biraderlerinin oğullarından yahut kız kardeşlerinin oğullarından yahut kendi kadınlarından yahut kendi ellerindeki memlукelerden, yahut kadınlardan yana ihtiyacı olmayan (yani erkeklikten kalmış bulunan) hizmetçilerden, yahut henüz kadınların gizil yerlerine muttali olmayan çocuklardan başkasına, göstermesinler. Gizleyecekleri ziyetleri bilinsin diye ayaklarını da vurmasın-lar. Hepiniz Allaha tövbe edin ey müminler. Ta ki korktuğunuzdan emin, umduğunuza nail olasınız.» (Nur: 31)

Bu âyetler kesin biçimde Müslüman kadınların örtünmesinin farz oldu-ğunu ve tesettürün Abbasiler devrinde ortaya çıktığı iddiasının asılsızlığını ortaya koymaktadır. Zira yalanın ipi çok kısadır. Bu âyetlerin ışığında anlıyoruz ki kadınların örtünmesinden maksat, bütün şüpheli yolları kesmek, erkek ve kadınların kalblerinde dolaşan vesveseyi bertaraf etmektir. Allahu. Teâlâ bu hususta, «Bu hem sizin kalbleriniz, hem onların kalbleri için daha temizdir.» buyurmuştur.

İslâmın birinci hedefi kadının şerefini, iffetini korumaktır. Şunu unut-mamak gerekir ki, imanları zayıf, kalbleri hasta olan kimseler kadınlar hakkında kötü düşünürler. Bunlar kadınların haysiyet ve şereflerini ortadan kaldırdıktan sonra gizil emellerine ulaşmayı tasarlarlar.

Hiç şüphe götürmeyecek şekilde açıktır ki, kadınlar tesettürden uzak-laştıkça evlenmeler azalmış, genç çiftler arasında geçimsizlik ve boşanmalar çoğalmıştır. Birçok genç erkek ve kadın evlenmekten imtina etmektedir. Çünkü beşeri arzularını hiç yorulmadan, çalışmadan, fazla bir para harcamadan istedikleri an tatmin yollarını buluyorlar. Şüphesiz bunların artık evlenmeye ihtiyaçları kalmıyor. Bu da toplumları çöküş tehlikesi ile karşı karşıya bırakmaktadır.

Zira açıktır ki ailelerin yıkılması, çiftlerin birbirine hıyaneti, kadınların süslenip püslenerek sokaklarda açık saçık gezmelerinden kaynaklanmaktadır.

Seyyid Sabık, Fıkhü's-Sünne isimli kitabında şöyle der: «İnsanı hay-vandan ayıran en önemli şey İnsanların giyinmesidir. Çünkü Allahu Teala, «Ey Ademoğulları, size (şeytanın açmak istediği) çirkin yerlerinizi örtecek bir libas, bir de giyip süsleneceğiniz bir libas İndirdik. Takva libası ise, o, daha hayırlıdır. Bu (libasların indirilmesi) Allah'ın (fazıl ve rahmetine delalet eden) âyetlerindendir. Ta ki (insanlar) iyice düşünsünler.» (Araf: 26) buyurmuştur.

Elbise ve ziynetler medeniyetin sembolleridir. Açık saçıklık ise insanları ibtidaî hayata döndürerek insanlıktan çıkarır. Zira kadının malik olduğu en değerli şey iffet, hayâ ve takvadır. Bunları korumak ise kadının insan oluşunun en yüksek işaretidir. İslâm toplumunda bir kadının serbestçe açılıp saçılması doğru değildir. Zira kadının böyle dolaşması, bir yerde erkeklerin zevk ve eğlence vasıtası haline gelmelerine sebep oluyor. Artık kadınlık hüviyetini kaybediyor.» (17)

Kadın Hürriyetine Dair

Amerikalı kadın yazar Elisyan Stanbori, Mısır'da bir ay kaldıktan sonra Kahire'de yayınlanan El-Cumhuriye gazetesinde şunları yazmıştır:

«Arap toplumu kâmil ve salim bir toplumdur. Bu toplumun gençlerini makul ölçüler içerisinde geleneklerine bağlı tutması lazımdır. Çünkü bu toplum Avrupa ve Amerika toplumuna benzememektedir. Zira Müslümanlarda atalardan devralınan birtakım gelenekler kadının hayatını sınırlamakta, anne babaya karşı saygı icab ettirmektedir. Bundan daha önemlisi de Avrupa ve Amerika'da aile ve toplum hayatını tehdit eden kadın-erkek ilişkilerini yasaklamaktadır.

«Arap toplumunun bilhassa gene kızlar için vazettiği kayıt ve nizamlar son derece faydalıdır. Bunun için ben size ahlak ve geleneklerinize sınırsız sarılmanızı öğütlerim. Kadınlarla erkeklerin karışmalarına mani o-lun. Bilhassa genç kızlarınızı tarihten devraldığınız terbiye kuralları ile yetiştirin. Bu, Avrupa ve Amerika'da olduğu gibi kadınların her yere serbestçe girip çıkmasından daha hayırlıdır. Hem sizin için, hem İnsanlık için daha hayırlıdır.

«Amerika'nın son derece büyük bir toplum olması, birbirine yabancı kadın ve erkeklerin hiçbir evlilik bağı olmadan münasebet kurmalarına sebep olmuştur. Bu başıboşluk, bir yandan hapishanelerin ve akıl hastanelerinin dolmasına, bir yandan da yirmi yaşın altındaki kızların barlarda, pavyonlarda, randevu evlerinde erkeklere satılmalarına yol açmıştır. İşte bu bizim gençlere verdiğimiz hürriyetten doğmaktadır. Avrupa ve Amerika toplumlarında kadınlarla erkeklerin iç içe yaşaması, kadınlara verilen aşırı hürriyet aile düzenini tehdit ettiği gibi ahlak ve fazileti de sarsmaktadır. Çünkü daha yirmisine basmamış bir genç kız hürriyet, medeniyet ve her şeyin serbestliği adına içki içiyor, uyuşturucu maddeler kullanıyor, hatta annesinin bilgisi altında istediği erkekle flört ediyor. Öyle ki, birkaç dakikada evleniyor, birkaç saat sonra da ayrılıyor.» (18)

İşte Amerikalı bir kadının görüşü bu. Bu yazı açıkça gösteriyor ki, İslâmın düşmanları

Çarşafın Hükümü

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Perşembe, 25 Nisan 2024 14:02 - Son Güncelleme Perşembe, 25 Nisan 2024 14:02

dahi tarafsız bir gözle baktıkları zaman Islâmın üstünlüğünü görüyor ve kabul ediyorlar.

- (1) Ebu Hayyan. age, C. 7. S. 250. 326
- (2) Sünen kitapları.
- (3) Taberi, Hazin, el-Cemel, Celaleyn Haşiyesi.
- (4) Ebu Hayyan, age. C. 7, S. 250.
- (5) Ebu Hayyan, age, C. 7, S. 250.
- (6) Cessas.age. C. 3. S. 372.
- (7) Bu husustaki tafsilat 46. Derstedir.
- (8) İbni Cevzi, age. C. 6. S. 422.
- (9) Ebussuud. C. 6. S. (Razi kenarında).
- (10) Cessas, age. C. 3, S. 372.
- (11) Celaleyn. C. 2.
- (12) Taberi Tefsiri. C. 22.
- (13) Ebu Davud.
- (14) Müslim.
- (15) Tergib ve Terhib. C. 3. S. 65.
- (16) Ebu Davud, Nesai. Tahricüs-Sünen, C. 6. S. 57.
- (17) Seyyid Sabık. Fıkhü's-Sünne. C. 2, S. 209.....
- (18) El-Cumhuriye, 8 Ocak 1962. 334